

ation, hvor de enten kan vælge at anbefale en øget beskatning af virksomhederne eller en reduktion i voksen- og efteruddannelsesaktiviteten. Flertallet finder, at dette er en urimelig situation at bringe AUF-bestyrelsen i, hvilket ikke kan forventes at bidrage til at bevare et godt klima mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter. Mekanismerne i lovforslaget vil således i praksis fra begyndelsen være bestemmende for udfaldet. Flertallet mener, at der i stedet for den foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen burde vælges en model baseret på statstilskud kombineret med direkte brugerfinansiering. Derved sikres billig adgang til generelt kvalitetsbringende kurser, mens der for andre kursers vedkommende vil være en direkte sammenhæng mellem finansiering og forbrug, hvorved en skævvridning i forhold til det foreslåede vil kunne mindskes. Denne model bakkes op i størsteparten af de modtagne høringsbidrag.

Muligheden for sammenlægning af uddannelsesinstitutioner

Lovkomplekset indeholder et forslag om, at der åbnes mulighed for, at AMU-centre kan sammenlægges, såfremt det ikke er hensigtsmæssigt at drive flere selvstændige enheder. Lovkomplekset indeholder endvidere muligheder for, at AMU-centre kan slås sammen med erhvervsskoler.

Flertallet finder, at det er positivt, at disse muligheder tilvejebringes. Imidlertid vurderes det som et problem, at en sammenlægning af AMU-centre med erhvervsskoler kun kan finde sted, såfremt den nye institution videreføres som et AMU-center. Dette vil ikke altid være det mest ønskelige. Derudover vil en sammenlægning ikke ifølge lovkomplekset løse problemerne med overlappende uddannelsesstilbud.

Afsluttende bemærkninger

Flertallets vurdering er, at forslagene ikke samlet set afhjælper de grundlæggende problemer inden for voksen- og efteruddannelsesområdet. Lovkomplekset forsøger således at omfordele voksen- og efteruddannelsesindsatsen i stedet for at forbedre den. En voksen- og efteruddannelsesreform burde tage udgangspunkt i bedst mulig ressourceudnyttelse på grundlag af en finansieringsmodel med større sammenhæng mellem efterspørgsel og finansiering. Samtidig

burde reformen sikre de bedste muligheder for voksen- og efteruddannelse, uanset nuværende uddannelse og fagligt og erhvervmæssigt niveau. Endelig burde voksen- og efteruddannelsesreformen fokusere på mulighederne for bedre koordination mellem forskellige uddannelsesinstitutionstyper, eksempelvis ved hjælp af øget fokus på institutionssammenlægninger, hvor det måtte være hensigtsmæssigt.

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og EL):

Til § 3

1) I *stk. 2, nr. 5*, ændres »2 medlemmer« til: »1 medlem«.

2) I *stk. 2* indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) 1 medlem efter indstilling fra de landsdækkende oplysningsforbund og Foreningen af Daghøjskoler i forening.«

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 7-12.

Til § 7

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»4) Kapitel 2 a i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 71 af 1. februar 1999, som ændret ved § 1 i lov nr. 260 af 12. april 2000 og ved § 19 i lov nr. 263 af 12. april 2000.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Ændringsforslagene er en imødekommelse af et ønske fra Liberalt Oplysningsforbund og Foreningen af Daghøjskoler, der kom til udtryk i disses hørings svar. Der gives de pågældende organisationer ret til i forening at indstille 1 medlem, så daghøjskolesektoren herigennem er sikret repræsentation. Tilsvarende foreslås Dansk Folkeoplysnings Samråd kun at kunne indstille 1 medlem (mod 2 ifølge den oprindelige formulering af lovforslaget).

De landsdækkende oplysningsforbund er for tiden: AOF i Danmark, Liberalt Oplysnings For-